

2- 7. Аллоҳ уларнинг қалбларига ва қулоқларига муҳр босган ва кўзларида парда бор

16:46 / 11.05.2017 4360

بَادِعٌ مُّجَلَّبٌ وَمَوَاشِغٌ مَّوْرَاصٌ بَابٌ يَلْعَوٌ وَمَوْعُودٌ لِقَىٰ لَعْلَلِ مَمْتَحِ
مِي طَع

2- 7. Аллоҳ уларнинг қалбларига ва қулоқларига муҳр босган ва кўзларида парда бор. Ва уларга улкан азоб бордир.

Кофирларнинг ўз қилғиликларига яраша, нобакорликлари жазосига Аллоҳ уларнинг қалбларини муҳрлади, ҳидоят таъсир қилмайдиган бўлди. Қулоқларига муҳр босди, ҳидоятни эшитмайдиган бўлдилар. Кўзларига парда туширди, ҳидоят йўлини кўрмайдиган бўлдилар. Энди, қиёматда уларга улкан азоб бўлади.

Ибн Аби Ҳотим Ибн Амрдан ривоят қилишича, саҳобалар Пайғамбар алайҳиссаломга:

– Эй Аллоҳнинг Расули, биз Қуръонни ўқиб, бир нарсани орзу қиламиз, яна Қуръонни ўқиб, ноумид бўлгандек бўламиз, – дедилар. Набий алайҳиссалом:

– Сизларга жаннат аҳли ва дўзах аҳлининг хабарини берайми? – дедилар. Саҳобалар:

– Ҳа, – дейишди. Шунда у зоти бобаракот «Алиф лам мим...»дан «...муфлиҳуун»гача ўқидилар-да:

– Булар аҳли жаннатлар, – дедилар. Саҳобалар:

– Биз улардан бўламиз, деган умиддамиз, – дейишди. Сўнгра Пайғамбар алайҳиссалом «Инналлазийна кафаруу...» дан то «азабун азийм»гача ўқидилар ва:

– Мана булар аҳли дўзахлар, – дедилар. Саҳобалар:

– Бизлармас-а? – дейишган эди, Набий алайҳиссалом:

- Ҳа! - дедилар».

Бу оятларда аввал мўминларнинг, кейин кофирларнинг васфи келди. Келаси оятларда эса учинчи тоифа бўлмиш мунофиқларнинг васфи бошланади. Мунофиқларнинг хатари улкан, чунки уларнинг ҳақиқий башаралари кўпчиликка аён эмас. Шунинг учун Аллоҳ гапни узоқдан бошлаб, уларнинг бир неча сифатларини таърифлайди.